

ГЕРГЬОВДЕНЬ

На Гергьовдень
сбраха се децата,
шумъ и глъчка
вдигатъ изъ махлата.

Въвъ ржцетъ
съ млади клони тичатъ,
всѣка кжща
бързатъ да обкичатъ.

И съ теглилка,
веселъ на мегдана,
да претегля
всички Спасъ захвана.

А пъкъ Пенчо,
Колю, Атанасъ
лека люлка
вързаха завчасъ.

— Я елате
тукъ при насъ, другари!
Сбирайте се
всички — млади, стари.

Днесъ е пролѣтъ,
празникъ е чудесенъ,
да се чува
вредомъ само пѣсенъ!

Ето всѣки
съ радостъ въвъ сърдцето
се люлѣе,
стига до небето.

На Гергьовдень
всички по свѣта
нека съ пѣсенъ
славятъ пролѣтъта!

Лжчезаръ Станчевъ

ЧЕРНИЯТЪ КЪЛВАЧЪ

Легенда

Еднѣжъ Христосъ и апостолъ Петъръ пжтували за едно далечно село. Отъ дългия пжтъ тѣ хубаво се изморили и изгладнѣли. Щомъ влѣзли въ селото, спрѣли се да починатъ въ първата кжща, която видѣли. До самото предверие стопанката на кжщата, наведена надъ нощвитъ, мѣсела хлѣбъ. Тя била облѣчена въ бѣла дреха и съ свѣтло-червено шалче на главата.

— Дай ни да похапнемъ нѣщичко, — казалъ Христосъ. Бжди добра да ни опечешъ една питка отъ тѣстото, което си замѣсила.

— Да ви опека една питка, добри пжтници, — казала жената. — Да ви опека, не е голѣма работа. Седнете и почакайте, докато я омѣся.

И тя веднага откжснала едно малко кжсче тѣсто и почнала да мѣси питката. Но колкото повече мѣсѣла кжс-